

ע"פ 19468/04/16 - איליה קורצ'קוב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 19468-04-16 קורצ'קוב(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני הרכב השופטים: י' גריל, שופט בכיר [אב"ד]
כ' סעב, שופט
א' לוי, שופט

המערער: איליה קורצ'קוב, (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יאנה יורין (סנגורית ציבורית)

נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

א. מבוא:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (ס. הנשיא כב' השופטת א. קנטור) (להלן: "**בית משפט קמא**"), אשר ניתן ביום 29.2.16, בת"פ 32815-07-15.

2. המערער הובא לדין בבית משפט קמא בגין עבירה של סחר בסם מסוכן (בשני אישומים) - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), ועבירה של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית (בשלושה אישומים) - לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים.

ב. עובדות כתב האישום:

3. כתב האישום כלל שלושה אישומים.
4. באישום הראשון נטען כי המערער החזיק וסחר בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל מחושב של 0.6400 גרם נטו שלא לצריכה עצמית וללא היתר על פי דין. עוד נטען כי המערער מכר את הסם תמורת 100 ₪.
5. באישום השני נטען כי לאחר חיפוש בבית של המערער נמצא כי המערער מחזיק בסם מסוג הרואין בכמות כוללת של כ- 21 גרם נטו וזאת עפ"י הפירוט להלן - שקית ניילון אשר הכילה 18.8394 גרם נטו של סם מסוג הרואין ושקית ניילון אשר הכילה 2.167 גרם נטו של סם מסוג הרואין.

6. באישום השלישי נטען כי בשתי הזדמנויות שונות, סחר המערער בסמים מסוכנים מסוג הירואין בכמות שאינה ידועה למשיבה, ובכך גם החזיק בסמים הנ"ל שלא לצריכה עצמית וללא היתר עפ"י דין.

פס"ד של בימ"ש קמא:

7. המערער כפר בעובדות כתב האישום ובית משפט קמא שמע את ראיות הצדדים ונתן את הכרעת דינו, כאמור ביום 18.1.16 ובה הרשיע את המערער בכל העבירות שיוחסו לו. בהמשך, שמע בית משפט קמא את הטיעונים לעונש וביום 29.2.16, גזר את דינו של המערער לעונשים הבאים:

30 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו - 5.7.15, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים, ו- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים.

8. כאמור, הערעור מופנה כנגד חומרת הדין בלבד.

טענות הצדדים:

9. לטענת ב"כ המערער טעה בית משפט קמא עת שהטיל על המערער עונש כבד החורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנוהגת בעבירות אלה.

10. ב"כ המערער הפנה לפסיקה וטען כי מסקירת פסיקה זו עולה כי מתחמי הענישה שנקבעו כהולמים בעבירות סחר והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הינם קצרים משמעותית ממתחם הענישה ההולם שנקבע ע"י בית משפט קמא.

11. לטענת ב"כ המערער בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לקולה, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. ב"כ המערער ציין כי אומנם מדובר בשלוש עבירות של סחר, אבל בשלושתן מדובר על אותו קונה, ששילם אותו סכום לא גדול יחסית וכשהקונה היה מי שיזם את הפנייה למערער.

12. עוד טען ב"כ המערער כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ובפרט היותו נטול עבר פלילי, צעיר בן 28 אשר עלה לארץ לפני כשנתיים מקזחסטן.

13. אשר לכל האמור, ביקש ב"כ המערער להפחית משמעותית מתקופת עונש המאסר בפועל.

14. מנגד, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור על העונש.

15. המשיבה ציינה כי הגם שגזר הדין אינו קל הוא איננו חורג לחומרא בצורה כזו המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

16. המשיבה הדגישה כי המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע 3 עסקאות נפרדות של סחר בסם מסוכן מסוג הירואין והחזיק בביתו כמות גדולה מאוד של 20 גרם (פי 70 מהכמות הקבועה בחוק). ציינה כי מעשיו של המערער מעידים כי הוא סוחר בסמים וכי לא מדובר במעידה חד פעמית או באירוע בודד אחד.

17. עוד ציינה המשיבה כי אומנם עברו של המערער נקי, אך יש לתת לזה משקל מוגבל בלבד בהתחשב בכך שהמערער נמצא בארץ כשנתיים והעיד על עצמו שהוא צורך סמים בצורה כבדה במשך תקופה ארוכה.

18. בנוסף ציינה המשיבה כי בית משפט קמא קבע מתחם אחד לכל העבירות שיוחסו למערער, עם זאת צריך ליתן ביטוי לריבוי העבירות לחומרה.

19. המשיבה הפנתה לפסיקה וטענה כי אין מקום להקל בעונש.

ד. דין והכרעה:

20. לאחר שנתנו דעתנו לגזר דינו של בית משפט קמא, לטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים, ולפסיקה הרלוונטית שהונחה בפנינו, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

21. העונש שהושת על המערער אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ושמצדיקה התערבות ערכאת הערעור, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") - לעניין זה ראו ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.1.09), ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.09), ע"פ 7563/08 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.3.09); ע"פ 9437/08 **אלגריס נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.5.09); ע"פ 6681/09 **אלחטיב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.10); ע"פ 2772/11 **מימון נחמני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.3.12) ורע"פ 126/15 **טל חביף נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 13.1.15).

22. המערער הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הירואין וכן בארבע עבירות של החזקת סם שלא כדין ושלא לצריכה עצמית.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו לאחרונה ע"י בית המשפט העליון בע"פ 4592/15 **פדידה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.2.16):

"נגע הסמים, והסמים הקשים כבענייננו בפרט, מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא השפעתו הרסנית לחברה הסובבת ככלל. בנגע זה יש להילחם בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו".

ראו לעניין הזה גם ע"פ 4597/13 אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.9.14) וע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734, 744 (2004).

בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית נדרש:

"... יסוד מרתיע יעיל בענישה, שירחיק דוקא את אלו שעל הסף מן ההיגררות אל הביצוע של מעשה העבירה" - ראוע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פד"י לה (4), 313, 319.

ראו גם ע"פ 2073/04 זאב אמדורסקי נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 4.9.06), שם נאמר כי:

".... על משמעותן של עבירות הסמים, הנזק שגורמים הסמים, והצורך להילחם בתופעה זו באינטנסיביות - נשברו קולמוסין, נכתבו אין ספור מילים וקשה מאד לחדש ולומר דברים שטרם נאמרו".

23. לצד העבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים, קבע המחוקק עונש מירבי של עד 20 שנות מאסר, עונש השווה לזה של עבירת הסחר בסמים לפי סעיף 19א' לפקודת הסמים (המסוכנים), ובענייננו הסם נשוא הדיון הוא מסוג הרואין הידוע והמכונה - "המוות הלבן" - ראו ע"פ 332/87, אורן בן און נ' מדינת ישראל, פד"י מב' (1) 382 (1988).

24. על מדיניות הענישה בעבירות של סחר בסמים, ניתן ללמוד מדברי השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.6.10), שם נאמר:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

ראו גם ע"פ 9229/12 עלאא טבראני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 24.7.13) וע"פ 5374/12 שלמה עמוד 4

אברג'יל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 09.01.13), שבו אישר בית משפט העליון עונש של 36 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם אשר הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 43 גרם שלא לצריכה עצמית וקבע כי עונש זה אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

25. בעניינו, בית משפט קמא הפנה לתיקון 113 לחוק העונשין וכתב כי:

"הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה בביטחון הציבור, שלומו ובריאותו, בין היתר משום היות נגע הסמים מחולל פשיעה על כל גווניה. דברים אלה מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בסם מסוג הירואין, כאשר מדובר בשלושה מקרים בהם סחר הנאשם בסם וכאשר החזיק בחזקתו סם זה במשקל העולה על 20 גרם נטו שהינה כמות שכמובן אינה מיועדת לצריכה עצמית והיא פי כ-70 מהכמות המוכרת בחוק, כמיועדת לצריכה עצמית"

תמימי דעים אנו עם דבריו אלה של בית משפט קמא, ואין בידינו אלא לאמצם.

26. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 18 עד 36 חודשי מאסר והטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל בגין כל העבירות בהן הורשע, עונש הנמצא בתוך המתחם הזה.

ראוי לציין כאן, כי בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו, בשים לב לריבוי העבירות המהוות את אותו אירוע. בית משפט קמא ציין כי מדובר בפעולות עברייניות שבוצעו ברצף זמן קצר, באותו איזור, באותו סוג של סם (הירואין) ולכן מדובר במסכת עבריינית אחת.

27. בית המשפט העליון כבר ציין במספר פסקי דין כי רמת הענישה שנקבעה, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שהעונש שהטיל בית משפט קמא בעניינו של המערער אינו חורג לחומרה מרמת ענישה זו - ראו לעניין זה ע"פ 8820/14 **זהר שחר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.15).

28. לטעמנו העונש שהוטל על המערער הינו ראוי ומידתי בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע, שיקולי הענישה, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

כאמור, המערער לא נטל אחריות על מעשיו, לא הודה בהזדמנות הראשונה, ולא שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, תוך הדגשה שאין בכך כדי לבסס החמרה בדין אתו.

המערער היה הדומיננטי בביצוע עבירות הסחר בסם מסוכן. המדובר בשלושה עסקאות של מכירת סם מסוכן מסוג הירואין וכן החזקת סם מסוג הירואין במשקל העולה על 20 גרם נטו שהינה כמות גדולה.

אומנם הקונה הוא זה שפנה אל המערער, וביקש לקנות את הסם, כעולה מעובדות כתב האישום. יחד עם זאת, המערער הוא זה שקיבל את התמורה, הביא את הסם ואפשר את העסקה. מה גם, בית משפט קמא קבע כי מהראיות שהוצגו בפניו עולה כי המערער אימץ לעצמו אורח חיים עברייני בכל הקשור לצריכת סמים קשים ומכירתם.

ה. סוף דבר:

29. אשר על כן, אין מקום להתערב בעונש שנגזר, בהיותו עונש מידתי בשים לב לאינטרס הציבורי כבד המשקל, בענישה מחמירה בעבירות סמים בשל הפגיעה המשמעותית בערכים החברתיים המוגנים, כך שהעונש מצוי במסגרת רף הענישה המקובל בהתייחס לשיקולי ההרתעה והגמול שיש להעדיפם על פני נתוני האינדיבידואליים של המערער ונסיבותיו האישיות.

30. התוצאה מכל האמור לעיל היא, שאנו מורים על דחייתו של הערעור.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ו, 19 מאי 2016, במעמד הנוכחים.

א' לוי, שופט

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]